

Česká obchodní inspekce
inspektorát Moravskoslezský a Olomoucký se sídlem v Ostravě
Provozní 1, 722 00 Ostrava-Třebovice, tel. 554 818 227

Č.j.: ČOI 89407/16/4000
COI0X00SBMO4
536R-40/16/Hra/Inf
Sp.zn. ČOI 45105/16/4000

V Ostravě dne: 15. 8. 2016

Rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 2.9.16
a stalo se vykonatelným
dne: 2.10.16

ROZHODNUTÍ

V řízení zahájeném podle § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v rozhodném znění, na základě § 7 odst. 2 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), v rozhodném znění, rozhodl ředitel České obchodní inspekce, inspektorátu Moravskoslezského a Olomouckého se sídlem v Ostravě podle § 67 správního řádu takto:

Účastníci řízení   **Pavlna Wlochová**
Datum narození   **4. 3. 1972**
Sídlo   **Chotěbuzská 341, 735 61 Chotěbuz**
IČO   **760 10 210**

se za správní delikt, kterého se v provozovně – čerpací stanici na adrese Slovenská 1938, 737 01 Český Těšín ve smyslu § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách dopustila tím, že dne 13. 4. 2016 v postavení prodávajícího prodala motorové palivo, které nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, tj. požadavky na jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami, neboť prodala **naftu motorovou** - [vzorek dle inspekční zprávy 971/2016 SGS Czech Republic, s.r.o. (SGS) č. 88940, dle České obchodní inspekce (ČOI) 053/40/16/V], jejíž jakost nevyhovuje předepsaným požadavkům ČSN EN 590 (2014) ve znaku **bod vzplanutí P.M.** zjištěnou hodnotou 46,5 °C, když limitní hodnota představuje **minimálně 53,0 °C**,

ukládá

- I. podle § 9 odst. 10 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), v rozhodném znění,

pokuta

ve výši 40 000,- Kč (slovy: čtyřicet tisíc korun českých),

- II. podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění a ve smyslu § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení,

povinnost nahradit náklady řízení

ve výši 1 000,- Kč (slovy: jeden tisíc korun českých).

Uloženou pokutu je účastnice řízení povinna uhradit ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce u ČNB, č. ú. 3754-829011/0710, VS: 1105364016, KS: 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou), náklady řízení ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce vedený u ČNB Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, VS 1105364016, KS: 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

Odůvodnění

Kontrolami provedenými inspektory České obchodní inspekce (ČOI), inspektorátu Moravskoslezského a Olomouckého se sídlem v Ostravě ve dnech 13. 4. 2016 a 16. 4. 2016 v provozovně – čerpací stanici podnikatelky paní Pavlína Wlochové, IČO 760 10 210 na adrese Slovenská 1938, 737 01 Český Těšín bylo zjištěno, že účastnice řízení v postavení prodávajícího prodala dne 13. 4. 2016 motorové palivo, které nesplňovalo požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, tj. požadavky na jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami, neboť jak vyplývá z inspekční zprávy společnosti SGS Czech Republic, s.r.o., U Trati 42, 100 00 Praha 10, Zkušební laboratoře pod číslem 1152.1, prodala **naftu motorovou** - [vzorek dle inspekční zprávy 971/2016 SGS Czech Republic, s.r.o. (SGS) č. 88940, dle České obchodní inspekce (ČOI) 053/40/16/V], jejíž jakost nevyhovuje předepsaným požadavkům ČSN EN 590 (2014) ve znaku **bod vzplanutí P.M.** zjištěnou hodnotou 46,5 °C, když limitní hodnota představuje **minimálně 53,0 °C**. Tímto svým jednáním účastnice řízení naplnila skutkovou podstatu správního deliktu podle § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách.

Rozhodnutím ze dne 8. 6. 2016 uložil ředitel inspektorátu účastnici řízení pokutu ve výši 60 000,- Kč a současně povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000,- Kč.

V souladu se zásadou efektivnosti řízení byla pokuta uložena dle § 150 odst. 1 a 2 správního řádu ve formě příkazu, neboť správní orgán dospěl k závěru, že je ukládána povinnost v řízení z moci úřední, že skutkové zjištění je dostatečné a skutečný stav věci byl spolehlivě zjištěn. Podkladem pro vydání příkazu byly úřední záznam a protokol o kontrole včetně příloh, pořázené v souladu s právními předpisy, o jejichž obsahu nebyly pochybnosti. Příkaz byl účastnici řízení doručen dne 15. 6. 2016.

Proti příkazu podala účastnice řízení v zákonné osmidenní lhůtě podle § 150 odst. 3 správního řádu odpor. Odpor byl doručen správnímu orgánu dne 22. 6. 2016. Podáním odporu byl příkaz zrušen a řízení pokračuje, přičemž lhůty pro vydání rozhodnutí počaly běžet dnem podání odporu, tedy dnem 22. 6. 2016.

Účastnice řízení má jednak za to, že odebraný posuzovaný vzorek pohonné hmoty byl nevyhovující z technických, objektivních, důvodů - minimální výtoč, kdy ke kontaminaci mohlo

dojít zbytkem předchozího produktu v nádrži nebo i ke kontaktu zbytkového množství benzínu s předmětnou motorovou naftou. Dále podnikatelka požádala o znovu posouzení uložené pokuty z jednak osobních důvodů na její straně a také z důvodů majetkových, vzhledem k, podle jejího názoru, celkové nízké ekonomické výhodnosti této její podnikatelské činnosti. Proto žádá o zmírnění pokuty, která má být pro ni likvidační.

K tomu správní orgán uvádí, že v zákoně o pohonných hmotách stanovil zákonodárce odpovědnost za spáchání správního deliktu jako odpovědnost objektivní, nepřihlíží se tedy k tomu, jednalo-li se o zaviněné nebo nezaviněné jednání pachatele správního deliktu.

Při ukládání pokuty příkazem bylo přihlédnuto ke všem zákonem požadovaným zřetelům. Celkovému posouzení závažnosti konkrétního spáchaného správního deliktu odpovídá právě výše uložené pokuty. Její horní hranice je stanovena v zákoně o pohonných hmotách až do 5 000 000,-- Kč, přičemž uložená pokuta 60 000,-- Kč představuje jen 1,2 % z tohoto rozmezí.

Následovalo vyrozumění správního orgánu před vydáním rozhodnutí ze dne 24. 6. 2016, které obsahovalo popis průběhu dosavadního řízení, bylo konstatováno, že jsou již shromážděny všechny podklady potřebné pro vydání rozhodnutí a účastnice řízení byla poučena o svých právech a povinnostech ve smyslu správního řádu před vydáním rozhodnutí ve věci, mimo jiné výslovně i o možnosti předložit takové důkazy o svých majetkových poměrech, jež by nasvědčovaly tomu, že pokuta ve výši 60 000,-- Kč by pro podnikatelku mohla být likvidační. Vyrozumění bylo účastnici řízení doručeno dne 30. 6. 2016.

Ta posléze reagovala podáním ze dne 14. 7. 2016, nazvaným „Doplnění odporu“, v němž uvádí (doslovné citace jsou uvedeny kurzívou):

Správní orgán uvádí, že zákonodárce stanovil v zákoně o pohonných hmotách (zřejmě zákon č. 311/2006 Sb.) odpovědnost za spáchání správního deliktu jako objektivní a nelze tedy přihlížet k tomu, zda se jednalo o jednání zaviněné či nezaviněné. V tom se správní orgán mylí, neboť zmíněný zákon č. 311/2006 Sb. v ustanovení § 10 odst. 1 stanoví, že právnická osoba (platí i pro osobu fyzickou - viz odst. 5 § 10 zákona) za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila.

Tomu všemu také odpovídají zjištění správního orgánu ohledně hodnoty tzv. bodu vzplanutí, o čemž se také správní orgán v příkazu zmiňuje a konstatuje, že kontaminací nafty nemohlo dojít k potenciálnímu nebezpečí poškození motoru ani k jinému negativnímu následku.

K tomu správní orgán uvádí, že k uvedeným následkům na motor vozidel může, ale nemusí, dojít, daný správní delikt je deliktem ohrožovacím, kdy k jeho spáchání postačuje pouhé ohrožení právem chráněného zájmu. Nadto je zákazník, který načerpal pohonnou hmotu neodpovídající kvalitativním požadavkům, poškozen již jen tím, že mu byla prodána pohonná hmota, která nesplňuje stanovené požadavky, neboť zákazník očekává, že nakupuje pohonnou hmotu, která vyhovuje požadavkům právních předpisů a technických norem.

Odpor pokračuje:

K tomu podotýkám, že jsem v odporu zcela zřetelně uvedla, že jediným možným zdůvodněním zjištění kontaminace motorové nafty benzinem je samotná technologie, která je v souladu s technickou dokumentací i kolaudačním rozhodnutím užívání k přečerpávání pohonných hmot

a ve které dochází k tomu, že technologie využívá jednoho měřidla a jednoho stáčecího čerpadla pro dvě různé kapaliny, což je postup obvyklý a zákonem dovolený. V podstatě pak nemůže nastat situace, že při malých objemech přečerpávaných kapalin dojde v určitém rozsahu k jejich promíchání, což samozřejmě může vést ke změně fyzikálních vlastností té které kapaliny. Rozhodně se však nejedná o úmysl ani o nedbalost, nýbrž o technickou vlastnost užívané technologie. Tím je dle mého názoru dostatečně prokázáno naplnění litery zákona v tom, že bylo vynaloženo veškeré úsilí k tomu, aby k porušení povinnosti, vyplývající z ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb. nedošlo.

Při posuzování závažnosti správního deliktu správní orgán v rozhodnutí konstatuje, že neshledává nemožným, aby riziko prodeje nejakostní pohonné hmoty bylo sníženo na minimum. Z této věty lze dovodit, že za určitých okolností při vynaložení veškeré možné snahy a úsilí je zde určitá možnost vzniku nežádoucího stavu v podobě kontaminace a je tedy pouze otázkou, zda je důvod za daných okolností provozovatele čerpací stanice trestat. Pokud nyní v listině z 24. 06. 2016 správní orgán konstatuje, že uložil pokutu pouze ve výši 1,2 % zákonem stanoveného rozsahu, pak k tomu podotýkám, že za hledisko přiměřenosti postihu je třeba považovat nejen toto procentuální vyjádření postihu v rámci zákonné možnosti, ale také vzájemný poměr ukládané pokuty k majetkovým možnostem provozovatele. Zdůrazňuji tento argument proto, že pokuta ve výši 60.000 Kč se při doložených ročních obrátech a předpokládanému příjmu jeví jako nepřiměřená.

Navrhuji proto předmětné rozhodnutí podrobit přezkumu z hlediska důvodnosti ukládání pokuty i z hlediska přiměřenosti její výše a ve věci nově rozhodnout.

Paní Pavlína Wlochová si zjevně neuvědomuje rozdíl mezi objektivní odpovědností a uplatněním liberačních důvodů. Odpovědnost za správní delikt podle zákona o pohonných hmotách [ano, je tím míněn zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů – to je ostatně uvedeno přímo v názvu tohoto zákona: 311/2006 Sb.: „ZÁKON ze dne 23. května 2006 o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách)“] je tímto zákonem skutečně konstruována jako odpovědnost objektivní, když spáchání správního deliktu není vázáno na zavinění - ani na úmysl, ani na nedbalost pachatele.

Naproti tomu liberační důvody, tedy důvody, které by dokazovaly, že delikvent vynaložil veškeré úsilí, které po něm lze požadovat, aby porušení povinnosti zabránil, je nutno prokázat. Podle konstantní judikatury však je možno liberační důvody brát v úvahu pouze a naprosto výjimečně. Namátkou cituji z rozsudku Krajského soudu v Praze čj. 48 A 1/2014-58 ze dne 16. 5. 2016:

„- Krajský soud v Praze se rovněž ztotožnil se žalovaným i v tom, že žalobcem tvrzená opatření by i v případě jejich prokázání nemohla vést k liberaci z odpovědnosti za správní delikt spočívající v prodeji pohonné hmoty nesplňující zákonné požadavky na jakost a složení. V případě správního deliktu dle § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách totiž není rozhodující, jaký konkrétní faktor zapříčinil nesplnění požadavku jakosti a složení prodávané pohonné hmoty, a proto i nesplnění povinnosti dle § 3 odst. 1 téhož zákona. Žalobcem zmiňované smísení pohonné hmoty s jinou látkou je přitom jen jedním z možných faktorů majících vliv na její jakost a složení. Ke snížení kvality pohonné hmoty může vést celá řada dalších faktorů. Prokázání opatření k zamezení jednoho z těchto faktorů proto nemůže postačovat k naplnění liberačního důvodu ve smyslu §10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách,

keré stanoví, že je třeba zabránit porušení povinnosti stanovené zákonem (v daném případě povinnosti prodávat pohonné hmoty odpovídající jakosti a složení), a že je třeba zabránit dílčí skutečnosti, která může porušení zákonem stanovené povinnosti zapříčinit (v daném případě smísení s jinou látkou). Úspěšně prokázaná existence opatření přijatých za účelem zamezení smísení pohonné hmoty s jinou látkou ... jakožto jediné z možných příčin nedostatečné kvality prodávané pohonné hmoty proto nemůže být považována za liberační důvod ve smyslu § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách ...

- Výše uvedené samozřejmě neznamená, že by neexistovala opatření, jejichž přijetím by byl naplněn liberační důvod ve smyslu § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách ... nepochybně existují preventivní opatření, jejichž provedením se prodejce pohonné hmoty může úspěšně z deliktů odpovědnosti vyvinut. Konkrétním opatřením, jímž by prodejce pohonných hmot mohl předejít porušení povinnosti předvídané § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, může být např. průběžné odebírání vzorků pohonných hmot přebíraných od dodavatele, a to za účelem ověření jejich kvality ještě před jejich uvedením do prodeje. Právě výsledky takových průběžných testů by pak pro prodejce nepochybně mohly představovat důkaz, že vynaložil veškeré myslitelné úsilí k tomu, aby prodával jen takovou pohonnou hmotu, jejíž jakost a složení vyhovuje požadavkům právních předpisů. Dalším příkladem účinného opatření může být striktní požadavek prodejce na smluvního dodavatele, aby k dodávkám pohonných hmot předkládal též laboratorní výsledky rozborů jejich vzorků, a nikoliv pouze prohlášení na dodacích listech, že dodávaná pohonná hmota odpovídá příslušným ČSN normám (jak se mělo dít v případě dodavatelů žalobce). Navíc nelze pominout, že proti následkům pochybení ze strany dodavatele či výrobce pohonných hmot se pokutou postižený prodejce může bránit rovněž prostředky soukromého práva.“

Tolik tedy k možnosti zproštění prodejce pohonné hmoty za prodej nejakostní pohonné hmoty.

K tvrzené likvidační výši uložené pokuty:

Ačkoli paní Pavlína Wlochová odkazuje na „doložené roční obraty a předpokládaný příjem“, nic z toho nekonkretizuje. Z dokumentů zaslaných kontrolnímu orgánu dne 19. 4. 2016 je sice možno vyčíst určitá množství dodaných pohonných hmot za období od září 2015 do dubna 2016, to však ničeho přesvědčivě nevypovídá o skutečných majetkových poměrech účastnice řízení.

Paní Pavlína Wlochová je podle údajů z ARES od 20. 3. 2009 plátcem daně z přidané hodnoty (DPH). Proto byla vyzvána k doložení svých majetkových poměrů v podrobnější specifikaci, než jsou údaje o množství dodaných pohonných hmot.

Dne 9. 8. 2016 bylo správnímu orgánu doručeno emailové podání paní Ivy Chlebíkové, účetní paní Pavlíny Wlochové. Přílohou podání byly kopie

- výkazu příjmů a výdajů za rok 2016
- výkazu o majetku a závazcích za rok 2015
- dlouhodobý majetek ke dni 8. 8. 2016.

Z výkazu o majetku a závazcích správní orgán shledal, že krátkodobý majetek je vykazován pouze ve výši 21 911,-- Kč (peníze v hotovosti) a 37 746,-- (zásoby); z výkazu příjmů a výdajů pak je zřejmé, že rozdíl mezi příjmy a výdaji je také malý (jen 2 521,-- Kč).

Správní orgán v tomto případě vzal v úvahu i stanovisko – usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, čj. 1 As 9/2008-10, který likvidační pokutou rozumí „sankci, která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží.“ Přitom však „aby pokuta za jiný správní delikt naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele.“

Vzhledem k výše uvedenému má správní orgán za to, že majetková situace účastnice řízení není dobrá, proto uloženou pokutu snížil. U podnikajících fyzických osob je třeba zvláště dbát na to, aby nedošlo k uložení likvidační pokuty, neboť v takovém případě není existenčními potížemi ohrožen jen podnikatel, ale i osoby na něm finančně závislé.

S přihlédnutím k tomu, že paní Pavlína Wlochová na výzvu správního orgánu doložila jen majetkové údaje vztahující se k jejímu podnikání, nezmínila se však o dalších okolnostech, jako jsou její rodinné poměry (péče o děti, osobu blízkou, náklady s tím spojené) či jiné závazky, předpokládá správní orgán, že v této oblasti se sankce účastnice řízení významněji nedotkne. Navíc na stejné adrese provozuje (s největší pravděpodobností v rodinném svazku s účastnicí řízení) svoji podnikatelskou činnost také pan Ing. Leonard Wloch, je tedy zřejmé, že i on se podílí svými příjmy z podnikatelské činnosti na hospodaření rodiny.

Správní orgán po zhodnocení všech podkladových materiálů s přihlédnutím k rozsahu zjištění rozhodl tak, jak je uvedeno shora. Při rozhodování o výši pokuty správní orgán ve smyslu § 10 odst. 2, odst. 5 zákona o pohonných hmotách přihlédl k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům.

Způsob spáchání správního deliktu úzce souvisí se znaky skutkové podstaty, kterou účastnice řízení svým jednáním porušila. Skutková podstata správního deliktu vymezuje protiprávní jednání a tím je zároveň charakterizuje, to znamená v tomto konkrétním případě, že způsob spáchání správního deliktu, hodnocený jako středně závažný, spočívá v tom, že účastnice řízení pohonnou hmotu, konkrétně naftu motorovou, která nesplňovala požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, nabízela k prodeji a prodala. To, že její jakost nevyhověla požadavkům právních předpisů v jednom zkoušeném parametru a další sledované ukazatele požadavkům na jakost vyhovovaly, lze při úvaze o výši pokuty v rámci způsobu spáchání správního deliktu hodnotit jako mírně polehčující účastnici řízení. Přitom však není rozhodné, zda k jeho spáchání došlo v důsledku opomenutí, nedbalostním jednáním, úmyslně nebo zda k němu došlo v důsledku činnosti osoby jednající jménem kontrolované osoby. Odpovědnost za dodržení právní povinnosti stanovené zákonem o pohonných hmotách je zákonodárcem konstruována jako odpovědnost objektivní, odpovědnost za následek bez ohledu na zavinění.

Následky spáchaného správního deliktu hodnotí správní orgán při úvaze o výši pokuty rovněž jako středně závažné, a to z těchto důvodů:

Bod vzplanutí motorové nafty představuje převážně požárně bezpečnostní charakteristiku, při větší odchylce nastává riziko snížení viskozity motorové nafty a zhoršení její mazivosti. Normou

je požadována minimální hodnota 53,0 °C odpovídající 3. třídě hořlavých látek. Bod vzplanutí je citlivým ukazatelem kontaminace nafty benzinem. Potenciální nebezpečí poškození motoru je možné předpokládat při bodu vzplanutí nižším než 30 °C a zejména nižším než 20 °C, tj. když bod vzplanutí klesne na úroveň požadavku pro 1. třídu hořlavých látek, pod 21 °C podle ČSN 65 0201. Pak už může být obsah benzínu více než 1 % V/V a v souvislosti se snížením viskozity by mohlo dojít k mechanickému poškození dílů palivové soustavy.

K takovému porušení jakosti nafty však v tomto případě, kdy byla zjištěna u bodu vzplanutí motorové nafty tzv. odchylka 1 - provozní, bod vzplanutí v rozmezí 45,0 až 52,5 °C, která představuje odchylku typu A - tedy méně závažnou, nedošlo.

Charakter zjištěné odchylky nasvědčuje tomu, že se jedná o provozní nekázeň, která může být způsobena i neúmyslně, například z nedbalosti. Správní orgán nezkoumal, kdo v přímém jednání způsobil nejakost nafty, neboť to není z hlediska odpovědnosti za delikt a z hlediska hodnocení závažnosti deliktu podstatné. Správní orgán jako polehčující okolnost shledal to, že ukazatel jakosti, v němž nafta nevyhověla stanoveným požadavkům, nemá bezprostřední a zvlášť významný vliv na chod vozidla a stav motoru. Na druhou stranu odchylka mezi skutečně dosaženou teplotou bodu vzplanutí oproti stanovenému limitu není nijak bezvýznamná a tudíž ani tato polehčující okolnost nemůže zvlášť výrazně závažnost následku snižovat. Uživatel platí za pohonnou hmotu prodejci a legitimně očekává, že nafta, která mu je prodána, splňuje jakostní limity, nastavené právními předpisy. I když tedy bezprostřední nebezpečí v daném případě nehrozí (rozuměno bezprostřední nebezpečí jak z hlediska života a zdraví uživatelů, kteří do svých vozidel naftu načerpali, tak i z hlediska jejich majetku) mohou se zákazníci oprávněně cítit prodejem nejakostní nafty poškozeni. To, zda jim v daném případě vznikla faktická škoda na majetku, je přitom nepodstatné.

Jako zvláštní polehčující okolnost pak správní orgán zohlednil to, že se jedná o první případ zjištěné nejakostní pohonné hmoty u této účastnice řízení. Rovněž správní orgán shledal jako polehčující okolnost to, že se jedná o podnikatelku s jedinou čerpací stanicí, která má oproti řetězcům čerpacích stanic ztíženější podmínky pro zjištění jakosti dodávané pohonné hmoty. (Podle aktuálního výpisu z živnostenského rejstříku má pro provozování živnosti volné v oboru činnosti *Velkoobchod a maloobchod*, pod kterýmžto oborem jsou provozovány i čerpací stanice pohonných hmot, ohlášenu provozovnu na adrese Slovenská 1938, 737 01 Český Těšín.) Současně však správní orgán zdůrazňuje, že ani v případě provozovatele jedné či několika málo čerpacích stanic neshledává nemožným, aby pomocí vypracovaného systému jakosti, založeného na kombinaci preventivních a kontrolních opatření, riziko prodeje nejakostní pohonné hmoty snížil na minimum. Jiné okolnosti, které by měly vliv na správní úvahu ve věci závažnosti správního deliktu, nejsou správnímu orgánu v době rozhodování známy - správní orgán neshledal ani žádnou přitěžující okolnost, například že by byl správní delikt spáchán v úmyslu či opakovaně.

Pokuta je uložena vzhledem ke všem hodnoceným skutečnostem při dolní hranici zákonného rozpětí stanoveného v zákoně o pohonných hmotách, když za výše uvedený správní delikt činí horní hranice pokuty 5 000 000,-- Kč. Dle uvážení správního orgánu je výše pokuty plně v souladu se zákonem, nese v sobě nezbytný represivní i preventivní prvek a svojí výší odpovídá zásadě přiměřenosti používané ve správním trestání.

Povinnost uložit účastníku řízení, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, nahradit náklady řízení paušální částkou je stanovena v § 79 odst. 5 správního řádu. V tomto řízení je tato

zákonná podmínka bezpochyby splněna. Výše paušální částky nákladů řízení činí 1 000,-- Kč v souladu s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení.

O provedené kontrole byly inspektory České obchodní inspekce sepsány úřední záznamy ve dnech 13. 4. a 16. 4. 2016, kontrolovaná osoba byla s oběma seznámena dne 22. 4. 2016.

Dne 28. 4. 2016 byl vyhotoven protokol o kontrole, s ním byla kontrolovaná osoba seznámena dne 10. 5. 2016.

Kontrolovaná osoba byla poučena o svém právu podat písemné a zdůvodněné námitky proti kontrolnímu zjištění, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení protokolu o kontrole. Této možnosti podnikatelka nevyužila.

Z výše uvedených důvodů rozhodl správní orgán tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení k ústřednímu inspektorátu České obchodní inspekce prostřednictvím inspektorátu Moravskoslezského a Olomouckého se sídlem v Ostravě. Nebude-li podáno odvolání v uvedené lhůtě 15 dnů a nebude-li peněžitá pokuta a paušální částka nákladů řízení zaplacená do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, bude započato s jejich vymáháním.

Ing. Boris Stabryn
ředitel inspektorátu